

Об'їзна дорога біля Радивилова на міжнародній автомагістралі Київ – Чоп істотно вплинула на «самопочуття» Радивилова. Передана в експлуатацію вісім років тому напередодні Дня незалежності України, вона символізувала ті кардинальні переміни, які несе з собою утвердження незалежності.

Адже про необхідність такої об'їзної дороги заговорили ще наприкінці 70-х років. Ще б пак, міжнародний автошлях змушений був вливатися у тісні вулиці районного містечка, уповільнюючи і ускладнюючи рух, завдаючи незручностей радивилівцям. Пам'ятуються випадки, коли водії величотоннажних автофургонів, не справившись із керуванням чи не врахувавши умов ожеледиці, на перехресті вулиць Кременецької і О.Невського вряди-годи виїздили на тротуар або й виламували загорожу приватного двору, одного разу фургон тут навіть перекинувся. На щастя, обходилося без потерпілих. Загалом някіх приємних почуттів величезні машини, що проїзділи всюго за метр-два від тротуару, не вселяли, це точно, тим більше, що й вихлопні гази змушували жильців прилеглих будинків тримати вікна зачиненими навіть улітку.

І ось вона, двосмугова дорога в 12 метрів кожна (завдовжки в 9 кілометрів) у робочому режимі. Вважається, щодоби тут проїздить до 10 тисяч машин. За рахунок того, що шляховики здійснюють поточні ремонти, стан покотна відмінний. Ми швидко призви-

чаюємося до нового. Як звичне розцінюється, що сьогодні в Радивилові майже не побачиш за кермом «дальнобійників», хіба що в районі автоколони, де облаштована нічна стоянка для фургонів. Колись наповнені рухом вулиці стали жити в звичайному режимі невеликого райцентру. А з міжна-

пояснюються просто: на болотах доводилося виймати торф до глибини залягання твердого шару, тобто метрів на чотири, і на тому місці формувати піщаний насип. Завозили ґрунт з кар'єрів біля Баранного і Клекотова, а щебінь доставляли з Закарпаття і Хмельниччини. Чи не найбільш клопотливо

Державтоінспекції при межі Рівненщини і Львівщини, де, власне, й починається шлях в обхід Радивилова, а звідти цим шляхом – майже до Крупця. Де були раніше чагарники захисної лісосмуги і просто придорожні невігіддя, з'явилося кілька автозаправних станцій. З цієї дороги

глушині. А трохи далі, неподалік узлісся, видніється велична церква в селі Клекотові Бродівського району. Об'єд, будучи обладнаним переходами для прогону худоби під ним, перетинає і доволі пожвавлену дорогу Бугаївка – Сестрятин, де безпеку гарантують металеві відбійники з необхідністю їх огинання. Ще далі, біля приміського села Балки, магістраль перетинає дорога на Баранне, більш відома тим, що нею курсує на заховане в лісосмузі міське сміттєзвалище транспорт комунального підприємства. Утім, знають цей маршрут і відпочиваючі, адже в лісовому урочищі Сирнова є мальовниче озерце, приваблює і став біля Баранного.

Більче до Крупця обабіч впадають у вічні поля з різноманітними сільгоспкультурами, на кінці лану, що опинився між дорогою з Радивилова і магістраллю, – клапті селянських городів, гай.

Гарна вийшла дорога, а проте, виявляється, такий автошлях влаштовує далеко не всіх, неспроста розпочалося будівництво концепційної дороги Краковець – Львів – Рівне – Київ, рух якою, передбачено, буде платним. Утім, цей шлях на території нашого району з'явиться не раніше як за півтора – два десятиліття (проект передбачає будівництво на південні від Радивилова і від залізниці).

Володимир ЯЦУК.
НА ЗНІМКУ З КОСМОСУ – Радивилів і об'їзна дорога (взято з Інтернет-видання).

ІНТЕГРУЄМОСЯ

РАДИВИЛІВ, ДОРОГА В ЄВРОПУ

родній автомагістралі в сторону Радивилова вказують знаки другогорядної дороги, на яку без особливої потреби із немісцевих мало хто завертає, може, тільки десятків метрів від мосту на сільській дорозі між Опарипсами і Бугаївкою.

Вісім років тому мені випало вести репортаж із будівництва об'їзної, а потім з уроочистого її відкриття, на яке приїхали перший віцепрем'єр-міністр України Олег Дубина, міністр транспорту Георгій Кірпа, керівники області і району. Дорога прояла за чотири – п'ять кілометрів від райцентру, причому прокладена не тільки через безлюдні поля й переліски, але й через болотисту місцевість. По суті, будівництво велося лише 14 років, однак із витрачених 42 мільйонів гривень 30 було освоєно в рік пуску дороги, в 2002 році. Дороговизна

позавчора я вирішив велосипедом проіхати з міста до поста

Радивилів виглядає як цілком провінційне поселення, про його певну значущість свідчать хіба що висотні елеватор і комбікормовий завод комбінату хлібопродуктів, адже п'ятиповерхівки губляться десь між дерев. По другий бік шляху виразніше стало видно приміщення колись секретної вертолітної частини, сьогодні нечасті злоти і посадки крилатих машин, здійснювані всюго за півтора кілометра від руху транспорту, добре спостерігати водяям.

Довге село Опарипси, яке розтягнулося на чотири кілометри, вивільнившись від міжнародної автомагістралі одним боком, примкнуло до неї іншим. Прямо за дорогою виявилася перша в районі газорозподільна станція, яку більш як два десятиліття тому відкривали біля Опарипсів, здавалося, у віddаленій

Пропер перемоги. - 2010. - 20 серпня.